

(א) [מו"ז עי"ן] א ט ס
דע. עי"ן] א ט ס
לחירו מווק כל רש"ל
(ד) [פסחים ג. ושי"ג]
(ה) [פי' פירשי' ברכות לז, א'
ו יא ג' ל' (ט) ג' א' סכיה,

הגהות הב"ח
(א) [תוס' ד"ה וכן וכו'
מדברי רב חסדא הוא אלא
שהגמלא:

לעני רש"י

מ"ל. דוח.
פס"ל [פני"ל]. סוג
של דוח.
ארז"ל"א [ארז"ל"א].
חומר. טי.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

מ.

עין משפט
נר מצוה

וכן אמר רבה רבה גרם. רש"י גרס וכן אמר רב ופליג אמ"ד צ"ל מי
שמת (ב"ב דף קנ"ג וס' ד"ה לה) נכסים ששצחו מחמת עמלמן
של אחין השצח לעמלמן וקאמר דאפי' שצחו מחמת טרחם של
משצחין כי הכא דשול פרישא השצחו לאמלע והוה מימה שחולק

רשע על רב דהסמך רבא קאמר ולא
מימייהו דהסמך מילתיה דרב ונראה
דגרס רבה וכן בספר ר"ת ולא מדברי
רב חסדא הוא (ה) שהגמ' מציא
שמעשה כיוצא בזה על לפני רבה
ופסק דהשצחו לאמלע כמו רב חסדא
והציאל הגמלא משום קושית אבי
דא"ל אבי רבה לרבה מי דמי כו' ולא
חשש רבה מקושיותיו וכן דהשצחו
לאמלע: אברא מלתא. פסק
של רב חסדא ומטעם לקמיה דרבי
אמי: וביי מדה אכפת דהו עעבריה.
וטעמייהו דרבה מפרש צירושלמי הוי
עכברי רשעי נינהו כד חמיין עיבור
לא מסתייהו דלכלי אלא קריין
למצריהו דלכלי עמחו והא דלמריין
בגמלא אמרו לו הרבה אבודות מהס
הרבה מתפורות מהס י"ל לדברי
דבי יוחנן קאמר אפילו לית לך
טעמא דמפרש צירושלמי מ"מ הרבה
אבודות מהס:
אלא לבור בלבד. וא"ת אס כן
צפוחות מכור נמי יוציא כמו
לכור וי"ל דאין להס ריוח להטמן
צפוחה ומ"מ לפי חשבוניו הראוי
להסתמר יוציא דאי אפשר שלא
יתחפרו: וי"א אורז שאינו קלוף
ג' סאין אבר. וא"ת ואמאי לרף
חשיב צמתתתין אורז שאינו קלוף
עס זרע פשתן כיון דאייתו להו חז
שיעורא וי"ל דפשוט לו דלחור
מתחפר כל כך וצרישא גבי אורז
קלוף לא חששי זרע פשתן קלוף
דשמא דינס חלוק:
מדה מרובה י' בורין. וא"ת אפי'
ג' כורין או ג' מתפתחין לפי
חשבוניו הסקרנות העולה להס וי"ל
דצ"י כורין עולה להס הנפוח חסרון
של כור אחד ולא יוציא להס חסרונות
היינו כל החסרון לחסרון של כור
אחד לא יוציא ולהכי נקט י' כורין
לפוקי פחות:
יוחנן עשרה כורין תניא גמי הכי כמה מדה מרובה עשרה כורין תני תנא
קמיה דרב נחמן בד"א שמדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך גורנו
אבל מדד לו מתוך גורנו והחזיר לו מתוך ביתו אינו יוציא לו חסרונות
מפני שמותירות א"ל וכי בשופטני עסקינן דיהבי בכיילא רבא ושקלי
בכיילא זוטא דלמא בימות הגרון קאמרת ב"ד"א שמדד לו בימות הגרון
והחזיר לו בימות הגרון אבל מדד לו בימות הגרון והחזיר לו בימות
הגשמים אינו יוציא לו חסרון מפני שמותירות א"ל רב פפא לאביי א"כ
לפקע כדא הוה עובדא ופקע כדא אבע"א משום איצצא: מתני' יוציא לו
שתות לייין ר"י אומר חומש יוציא לו שלשה לוגין שמן למאה לוג
ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע אם היה שמן מווקק אינו יוציא לו שמרים
אם היו קנקנים ישנים אינו יוציא לו בלע ר"י אומר אף להמוכר שמן
מווקק לחבירו כל ימות השנה הרי זה מקבל עליו לוג ומחצה שמרים
למאה: גמ' ולא פליגי מ"מ כי אתריה ומר כי אתריה באתריה דמר חפו
בקירא ולא מייץ טפי באתריה דמר חפו בכופרא ומייץ טפי איבעית אימא משום
גרישתא הא מייצא טפי והא לא מייצא טפי באתריה דרב יהודה רמו ארבעים
ותמוני כוזי בדנא אזיל דנא בשיתא זוזי פרים רב יהודה שיתא שיתא בזווא
דל

ס א ב מ"י פ"ט מהל'
נחלות ה' ד ועיין
בהשגות ובמגיד משה
סוג עיין פ' טושי"ע ח"מ
ס"י רפ סעיף ג וע"ש:
ס ב ג ד ה ז ח ט י
ס"ח מהל' סאלה
וסקדון ה' ס סג עיין
פ' טושי"ע ח"מ ס"י רכז
ס ט"ו י"א:
ס פ ט"ו ש' טושי"ע
ס ש' סעיף י:
ס ז ט"ו ש' ס' טושי"ע שס
ס ט"ו י:
ע א ל מ"י פ"ח מהל'
מכירה ה' ט סג
לאון קט טושי"ע ח"מ ס"י
רכס סעיף כ (וילנא כ"ר)]:

רבינו הנגאל

מתני' המפקיד פירות
אצל חבירו הרי זה יוציא
לו חסרונות לחטים ולאורז
ט' חצאי קבין לכור.
ואוקימנא באורז קלוף תנא
וכן לכל כור וכו' וכן
לכל שנה ושנה. וקיימא
לך כתנא קמא דמתני'
והוא שיעירב בין פירותיו
ומסתפק מהן יאנו יודע
כמה הוציא לברר החסרון
אבל יחד לו קרן וזית אומר
לו הרי שלך לפיך: פ"ח
ר' יהודה אומר אם היתה
מדה מרובה לא יוציא לו
חסרונות מפני שמותירות
והני ענה בד"א שמד
לו בימי הגרונות שהפירות
יבשחו מאד
מייבשן ומחזירן לו בימות
הגרונות וזו שמוציא
לו חסרונות אבל אם
מחזירן לו בימות הגשמים
איך מוציא לו חסרונות
מפני שאורי הגשמים
ומתחלחין
ונמצאו מותרות. הוה
עובדא שמילאי כדא
בימות הגרונות חטים
וכשהגינו ימות הגשמים
נתפחו בכדא והיה פי
הכדא סתום ונתקבעה
הכדא איבעית אימא משום
איצצא: מתני' יוציא לו
שתות לייין ר' יהודה אומר
חומש. ולא פליגי במקומו
של ת"ק הוי מסכין פי
הדנא בשעה ולא היה
ל' מוצין לפיכך מוציא
לו שתות בחסרון. ט'
פי' גרישתא שם העפר
שעושים ממנו כלי חס
בגון הדנא וכיוצא בה.
יש עפר מוצין יש עפר
שאינו מוצין. באתריה דרב
יהודה רמו [מ' ותמני] כוזי
בדנא וכי' פי' במקומו
של רב יהודה הוי נותנין
ל' טפוחין של יין בחבית
והוי קונין החבית והיין
בשותבו ר' זווים וכאשר
היה היין מתיישן ושוקעין
שמריו בתחתיתו היה
מזהר רב יהודה לקניין
למכור ו' טפוחין לזוז ל"י
טפוחים בר זווין והו דמי
כל החבית נשאר י'

(א) קנת רחא מזה דריטו לא
גרם ולא מייץ טפי רק ולא
מייץ הא דלמילא ל' שעות ולא
משום דלע ופי' מדשו
הרע"ב וצמקין ודוקי.
(ב) נראה דחסר כלן וי"ל
אבע"א בגרישתא פי'
נגישתא וי'.
(ג) הוי טמנין מ"ח טפוחין
של יין חבית וכו' והיין
שצמקט בשעה זוח ולאשש
וכי למטר שעה טפוחין חז
ל"ו טפוחים בשעה זוח והן
דמי כל החבית נשאר י'
כל החבית נשאר י'